

Zmena je život (Draco a Helena)

Draco Malfoy sa práve výborne zabával so svojou dlhoročnou priateľkou, Pansy Parkinsonovou v salóne Malfoyovského panstva, keď dnu vošla jeho matka, Narcissa Malfoyová.

„Draco, musím s tebou hovoriť.“ oznámila mu chladne a čakala, kým sa jej syn uráči ju počúvať.

„O čo ide, mama?“ spýtal sa ležérne keď sa jeho pery odtrhli od Pansyíných.

„Slečna Pariknsová, bola by ste taká láskavá a nechala ma so synom osamote?“ vrhla na ňu Narcissa vražedný pohľad, ktorý hovoril: Vypadni a už sa nevracaj!

„Nechcem, aby odišla. Hovor mama, čo ti leží na srdci?“ spýtal sa posmešne.

Narcissa si aj jeho zlostne premerala a snažila sa spomenúť, kedy sa jej syn zmenil na takého arogantného sobca, podobného ako jeho otec. Tá zmena prichádzala postupne a to len vďaka Luciusovej výchove. Dúfala, že to čo sa stalo za posledný rok jeho správanie zmení a konečne sa naučí trochu skromnosti a pokore. Ale neustále ju presvedčoval o opak. A akoby to nestačilo, stále sa stýkal s tým dievčaťom. Nikdy Pansy nemala rada, no Lucius ju považoval za vhodnú partnerku pre svojho syna. Jej otec ho poslúchal na slovo a bol tiež, rovnako ako Lucius, Voldemortovým smrijedom. Kým bol Lucius na slobode, musela ho poslúchnuť na slovo, hoci po pár rokoch manželstva zistila čo za netvora si vzala a nenávidela ho. Na verejnosti pôsobili ako dokonalý pár, ale skutočnosť bola iná. Už dávno spávali oddelene a každý sa venoval svojim aktivitám. Jednoducho len trpeli jeden druhého. Prečo teda neodišla? Lucius by jej to nikdy nedovolil. Bol to tyran a nebral ohľady ani na svoju ženu a syna a Draco sa pomaly ale isto stával jeho vernou kópiou.

Keď si Voldemort vybral ich panstvo ako hlavné sídlo, zvädzala v sebe vnútorný súboj. Všetko to znášala len preto, aby neohrozila seba a Draca. Lucius bol tiež vystrašený a poslušne plnil všetky príkazy. Keby vtedy Narcissa nepomohla tomu Potterovmu chlapcovi, hnila by dnes s nimi oboma v Azkabane.

No teraz bola slobodná. Nielen zachránená pred väzením, ale aj pred vlastným manželom a nehodlala sa tejto slobody viac vzdať.

„Odchádzame, Draco.“ povedala mu po chvíli.

„Kam sa chystáš? A kto ti bude robiť spoločnosť? Našla si si snád' nejakého milenca? Dost' skoro, nemyslíš? Otec je v Azkabane sotva tri mesiace.“ vysmieval sa jej a neustále laškoval s Pansy.

„Nebud' drzý, Draco. A pozeraj sa na mňa, keď s tebou hovorím.“ okríkla ho prísne. Jej syn jej venoval pohrdavý pohľad a čosi zašepkal Pansy. Zrejme sa jej to nepáčilo, ale zdvihla sa a odišla. Draco sa naštvane postavil a došiel k matke. Pozerali do očí jeden druhému a z tých Dracovi doslova sršali blesky.

„Počúvam, mama a dúfam, že je to dôležité.“

„Kúpila som dom v Rakúsku. Dnes večer odchádzame.“ oznámila mu pokojne. Draco sa nahlas rozosmial.

„Ty chceš odísť z panstva? A myslíš, že pôjdem s tebou? Myslím, že sa mylíš. JA- NIKAM-NEJDEM. Rozumieš?“ zdôrazňoval každé slovo.

„Ja som sa ťa nepýtala, ja ti to oznamujem. Dnes večer odchádzame.“ zostala rovnako chladná a pokojná ako predtým. Roky života s Luciusom ju naučili. Otočila sa a chcela odísť.

„Som dospelý, nemôžeš ma prinútiť.“ odporoval Draco. Narcissa už mala ruku na kľučke, keď opäť otočila tvár k synovi.

„Áno, si dospelý. Ale stále žiješ pod mojou strechou a ty ma budeš poslúchať a čítať. Ak však nesúhlasíš s mojim rozhodnutím, nič ti nebráni, aby si odišiel.“ s tými slovami ho zanechala v salóne a odišla do svojej spálne dohliadnuť na škriatkov a na balenie.

Draco len zatínal zuby a päsť a nevedel, čo má robiť. Nebola šanca matku presvedčiť. Vedel, že všetko, čo povedala, myslí vážne. Musí s ňou odísť.

Narcissa sa rozhodla v Rakúsku začať odznova. V Anglicku aj vo Francúzsku bolo meno Malfoy viac než známe a po páde Voldemorta rozhodne nepatrilo medzi tie obľúbené. Za to všetko mohol Lucius. Keďže Rakúsko bolo trochu bokom počas celej vojny s Voldemortom, dúfala, že tu nájde pokoj a konečne si bude môcť utriediť všetky myšlienky.

Draco taký nadšený rozhodne nebol. Nič sa mu nezдалo dost' dobré. Ich dom bol síce luxusný, ale nie až taký veľký ako ich panstvo. Navyše tu nikoho nepoznal a jeho matka mu zakázala niekomu z jeho takzvaných priateľov prezradiť, kde sú. A tak si krátil chvíle rôznymi spôsobmi. Za zábavou sa vydával do rôznych, často pochybných podnikov a čoskoro ho poznal každý v meste. Márne sa mu snažila Narcissa dohovoriť a občas sa pýtala sama seba, či bol dobrý nápad brať ho

sem. Napokon sa rozhodla nevšimáť si jeho rebéliu a uzavrela sa do seba. Našla si pár známych v čistokrvných rodinách, ale šlo zväčša o povrchné priateľstva, udržiavané len zo zdvorilosti a z potreby.

Bol asi týždeň pred Vianocami a Narcissa bola pozvaná na vianočný ples k Vandenbergovcom. To bola jedna z najvýznamnejších čarodejníckych rodín v Rakúsku a mali sa tu zísť naozaj všetci, čo niečo znamenajú. Nie žeby Narcissa na také večierky chodila rada, ale bola to možnosť dostať sa do spoločnosti a tak prijala. Dracovi vôbec neprekážalo, že jej má robiť doprovod. Ved' na takom plese bude zaiste veľa mladých dievčat, ktoré by sa mohli pretrhnúť, len aby o ne zavadil čo i len pohľadom. Odkedy nemal po boku tú hlupešiu Pansy, čo za ním liezla ako psík, rád so ženami flirtoval a ony mu padali k nohám. Bol vsťutku pekný na pohľad. Blond vlasy, sivo modré oči, aristokratické črty a perfektné spôsoby a vychovanie mu zaistovali úspech u mnohých dám z čistokrvných rodín. Len keby nebol taký samolúb, falošný a slizký ako jeho otec, pomyslela si neraz jeho matka.

Narcissa mala na sebe v ten večer krásne svetlo modré atlasové šaty s jemnou čipkou. Korzetové šaty doplnila krásnym perlovým náhrdelníkom a dozdobila tak svoj dekolt. Nebola síce stará, ale ani žiadna mladica a napriek tomu vyzerala ako za mlada a bola si vedomá svojich predností. Draco si obliekol sivý spoločenský habit, ktorý ladil s jeho očami a ako sám konštatoval, na rozdiel od čierneho nedodával jeho tvári mdlý výraz.

Zábava sa práve rozbiehala, keď prišli a oni sa nechali vtiahnuť do jej víru. Hostiteľka, pani Vandenbergová viedla Narcissu cez celý salón, aby ju predstavila niekoľkým svojim priateľkám. Tá nasadila svoj najmilší nacvičený úsmev, vyhradený výlučne pre podobné situácie a keď ženy začali hovoriť o bežných veciach, ktoré sa v takejto spoločnosti väčšinou rozoberajú, pohľadom zabľúdila k svojmu synovi.

Draco Malfoy sa nenápadne vmiesil medzi skupinku mladých ľudí, ktorá stála pri balkónových dverách. Niektorí mladí muži mu mierne kývli na pozdrav a dievčatá ako zvyčajne presunuli svoj záujem k novému hostovi. Baval sa s nimi nenútené a málokto by pri pohľade naňho povedal, že to všetko je len pretváрка a faloš. Pod touto maskou neúprimnosti skrýval svoj skutočný cieľ a úmysel. Okúzlil niektorú z prítomných dám a potom ju bez milosti lapil do pasce. A čo na to ony? Sadali mu na lep ako muchy na sladký med. Vábil ich on sám, rovnako ako jeho povest' rebela. Možno dúfali, že s ním po boku prežijú život v pohodlí a ešte pritom zažijú dobrodružstvo. Len jeho matka vedela, že žena, ktorá stane po jeho boku bude vtákom lapeným v zlatej klietke. Aj ona bola kedysi jednou z tých naivných, čo sa nechali nalákať na sladké reči a milý úsmev a ako dopadla? Veľmi si želala, aby jej syn našiel ženu, s ktorou by bol šťastný, ale zároveň ľutovala tú ženu, ktorá sa ňou stane.

Do salónu vošli poslední hostia a Narcissa sa obzrela, kto to je. Usmiala sa, tentoraz úprimne a privítala sa so svojou priateľkou Agathou. Bola to príjemná žena, veľmi úprimná skromná. Nebola ako väčšina v tejto miestnosti a Narcissa ju považovala za skutočnú priateľku. Hoci bola jej rodina v spoločnosti uznávaná, Narcissa vedela, že by ňou Lucius opovrhoval a ona by sa s ňou nesmela stýkať. Teraz však neváhala. Agatha priviedla aj svoju dcéru Helenu. Narcissa sa s ňou už pár krát stretla a vedela, že je to inteligentné a milé dievča. Presne také, aké by rada videla po Dracovom boku. Bez šance. Helena nie ja ani hlúpa, ani naivná a aby Draco oslnil dievča ako je ona, musel by sa veľmi zmeniť. Nielen Narcissa prejavila záujem o nových hostov. Helena totiž svojou krásou zatienila všetky ostatné dievčatá v miestnosti a každý člen mužského osadenstva sa za ňou aspoň raz otočil. Ani Draco neušiel jej kúzlu a keď videl rozprávať sa svoju matku s tou oslnivou brunetkou, bez váhania prešiel do útoku.

„Nepredstavíš nás, mama?“ povedal so širokým úsmevom, keď sa k nim konečne dostal.

„Isteže. Toto je moja priateľka Agatha von Reuter a jej dcéra Helena. Dámy, dovoľte, aby som vám predstavila svojho syna Draca.“ učinila Narcissa spoločenskej povinnosti zadost' a sledovala Draca, ako sa bude správať. Samozrejme nesklamal, otec ho naučil dobrým spôsobom a bol z neho príkladný gentleman.

„Veľmi ma teší, madam. Som rád, že konečne spoznávam priateľku svojej matky.“ zdvorilo sa uklonil. „Môžem dúfať, že ma vaša krásna dcéra poctí jedným tancom pred večerou?“ spýtal sa zdvorilo a pozrel pritom na Helenu. Tá stála zatiaľ mlčky vedľa svojej matky, odetá v červených saténových šatách zdobených čiernym brokátom. Husté hnedé vlasy jej splývali na ramená a v nich strieborná čelenka ako pre princeznú. Pani von Reuter sa otočila k svojej dcére a nepatrne kývla hlavou.

„Bude mi ct'ou.“ uklonila sa Helena a podala svoju ruku Dracovi, ktorý ju odviedol na tanečný parket.

„Nie je zvláštne, že sme sa ešte nestretli? Pokiaľ je pravda, že sú naše matky priateľky, je mi záhadou, ako som mohol vo svojom okolí prehliadnuť taký skvost, akým ste vy.“ lichotil jej Draco a viedol ju v pomalých rytmoch Waltzu.

„Možno to bude tým, že svoj voľný čas trávite v nesprávnej spoločnosti.“ odvetila mu Helena s rovnako sladkým úsmevom.

„Dúfam, že mi pomôžete nájsť tu správnu, kde by som vás mohol vidieť častejšie.“

„Ste si až taký istý, že aj ja chcem vidieť častejšie vás?“ spýtala sa odvážne. Draco sa prekvapene zamračil a zovrel ju

trochu pevnejšie v náručí.

„Som si istý, že áno. A ak nie, tak vás o tom budem musieť presvedčiť.“ povedal potichu. Helene sa to ani trochu nepáčilo a bola rada, že hudba dohrala a hostiteľka ich pozvala ku stolu.

Večera bola vynikajúca a všetko by bolo asi fajn, keby si Draco nepresadil, že musí sedieť vedľa Heleny. To sa samozrejme nepáčilo ani mladej dáme, ani Dracovej matke. Vedela, že jej syn balansuje na tenkom ľade. Ale čoskoro zistila, že Helena sa dokáže veľmi úspešne brániť jeho pokusom a každý jeho snahu odbíjala zdvorilo, avšak jasne a rázne. Konečne mu spadne hrebienok, zaslúži si to, pomyslela si Narcissa a premýšľala, čo by sa stalo pred dvadsiatimi rokmi, keby sa ona takto rozprávala s Luciusom.

Keď večer skončil a Draco sa so svojou matkou vrátil domov, veľmi sa mračil a mal zlú náladu.

„Kto je tá Helena?“ spýtal sa matky.

„Veľmi milá a inteligentná mladá dáma.“ odvetila pokojne a zbliekala si cestovný plášť.

„Milá a inteligentná?“ odfrkol si. „Celý večer ma urážala a bola veľmi drzá.“ pohoršoval sa.

„Zrejme si si to zaslúžil, drahý synu. Dobrú noc, som unavená.“ rozlúčila sa a tým ukončila Dracovu snahu dozvedieť sa o nej viac.

„Dobrá.“ odpovedal a zlostne za sebou zabuchol dvere svojej spálne.

S ránom Dracov záujem o krásnu Helenu von Reuter nezmizol. Naliehal na matku, aby mu o nej povedala niečo viac, no ona mlčala. Dracovi neostávalo iné, len získať informácie inde. Jeho priatelia o nej skutočne vedeli. Skutočne mala povest' nedobytnej ženy a žiadnemu mužovi nedovolila viac sa s ňou zbližovať.

„Vraj ešte nenašla toho pravého.“ smial sa Edgar, jeden z Malfoyových kamarátov.

„Vari čaká princa na bielom koni?“ smial sa ďalší.

„Ved' uvidíme, či sa mi ju podarí zlomiť.“ predsavzal si Draco.

Od tej chvíle nemala Helena pokoja. Denne jej posielal kvetiny, občas nezabudol pridať nejaký darček a neustále jej bol v päťach. Kam sa pohla, tam ju sledoval a tváril sa pritom, že ide len náhodou okolo. Helenu tým však utvrdzoval v jednom a o to viac ho odmietala.

Raz sa ocitla v meste sama a on ju sledoval ako vždy.

„Ahoj, Helena.“ ozvalo sa spoza nej nečakane.

„Ahoj, Draco. Zase ma sleduješ?“ hnevala sa.

„Ale no tak, to nie si ani trochu rada, že ma vidíš?“ zatváril sa ublížene.

„Nie a naposledy ti vravím, nechaj ma konečne na pokoji.“ povedala a chystala sa premiestniť. On ju však chytil surovo za ruku a pritlačil ku stene. Najprv na ňu lačne pozeral, zatiaľ čo ona vystrašená nevedela, čo sa deje. Pobožkal ju. Prvý raz. Druhý raz a potom znovu a znovu. Helena sa snažila brániť, ale veľmi si nepomohla. Jej snaha kričať o pomoc bola márna. V tejto tmavej uličke, kam ju zatiahol nebol nik, kto by ju mohol počuť. Nakoniec sa nejakým spôsobom vyviekla z jeho zovretia a on sa jej vysmieval.

„Tak čo? Páčilo sa ti to? Môžeme si to kedykoľvek zopakovať.“ vravel a opäť sa k nej približoval. To už však Helena držala svoj prútik v pozore a striehla na každý jeho pohyb.

Keď bol dostatočne blízko, dala mu facku.

„Si úbožiak, Malfoy. Lásku si nekúpiš, ani ju nevynútiš násilím. Láska sa rodí iba z lásky a násilie plodí zase len násilie. Kým ty sám nie si schopný milovať, tak nik nemôže milovať teba, to si pamätaj!“ povedala a premiestnila sa. Nezostalo po nej nič, len pálenie na líci od tej facky. „Čo to do nej vošlo, do čerta?“ hromžil potichu. Žiadne dievča ho dovtedy neodmietlo a len jediné mu pred Helenou dalo facku. Teda, nebola to ani tak facka ako poriadna rana päťou do nosu od tej šmejčky Grangerovej.

Keď sa vrátil domov, už vo dverách zistil, že jeho matka je veľmi nahnevaná.

„Ty hádam nie si normálny. Čo si to dovoľuješ? Si azda horší než tvoj otec.“ kričala naňho len čo sa objavil.

„O čom to hovoríš, mama?“ snažil sa tváriť nevinne.

„Prestaň sa so mnou zahrávať. Viem, čo si dnes urobil Helene a nemysli si, že sa z toho tak ľahko vyviečieš.“ vravela ľadovým hlasom a prebodávala ho svojimi modrými očami.

„A čo také som urobil? Ved' to bola obyčajná pusa. To ja by som mal byť urazený. Dala mi facku.“ rozkričal sa aj on a v očiach sa mu nebezpečne zablysko.

„Zaslúžil by si si oveľa viac než jednu facku. Správaš sa rovnako sprost a arogantne ako tvoj otec. Aj ten si myslel, že násilím dosiahne všetko. Áno Draco, bol to násilník a tyran a ty si na najlepšej ceste byť ako on.“ pokračovala a Dracove oči sa rozšírili od prekvapenia.

„Čo? Otec bol...“ jachtal zaskočený.

„Zabudol si azda na jeho tresty?“ spýtala sa so zdvihnutým obočím. Lucius Draca neraz trestal výpraskom a bol naňho naozaj tvrdý.

„Nezabudol som. Ale myslel som, že ťa miloval a ty jeho.“

„To bolo kedysi. Na začiatku som sa nechala omámiť jeho lichôtkami a bohatstvom. Ale dost som za to zaplatila. Po čase sa ukázala jeho pravá tvár a ver mi, bol to tvrdý pád do reality.“

Draco chvíľu vstrebával ten šok. Vedel, že jeho otec bol vždy prísny a niekedy naozaj až krutý, ale nikdy ho nevidel správať sa tak k jeho matke. To bola aj preňho novinka.

„Ja nie som ako otec a nikdy nebudem, neviem, ako si to o mne môžeš myslieť, mama.“ urazil sa Draco a ohrnul dolnú peru.

„Podobáš sa mu viac, než si myslíš, Draco. Tá zmena prichádza pomaly a po kúskoch, ale vychoval ťa k svojmu obrazu a to sa mu podarilo. Mal by si sa nad niektorými vecami zamyslieť, synu.“

„O čom to zase hovoríš?“ vyrútil sa na ňu, ale ona sa nezľakla. Bola na podobné zaobchádzanie zvyknutá od Luciusa.

„Nezaškodilo by trochu skromnosti a tiež vd'ačnosti.“ odpovedala mu pokojne.

„Nezačínaj zase so svojou prednáškou o tom, že mám byť vd'ačný Potterovi za záchranu života. Ten imbecil to neurobil kvôli mne či tebe, urobil to preto, aby si dokázal, že nad nami má teraz nejakú moc. Chcel mi ukázať, že stačí jedno jeho slovo a môžem skončiť v Azkabane. Ale nie, on bol je opäť ten úžasný Harry Potter- záchranca sveta a všetci mu máme padnúť k nohám.“ vykrikoval.

„Nech to urobil z akéhokoľvek dôvodu, ja som mu vd'ačná a ty by si mal byť tiež. Je mi ľúto, že nevidíš pravdu, ani keď ju máš pred sebou. A čo sa týka toho incidentu s Helenou, ešte dnes sa jej ospravedlníš a necháš ju na pokoji! Rozumel si?“ prikázala mu.

„Neboj sa. Nemám o ňu záujem. Nie je to žena pre mňa.“ odfrkol si zhnusene.

„To máš pravdu. Ty si ju nezaslúžiš.“ uzavrela Narcissa Malfoyová a odišla do svojej spálne, nechajúc za sebou šokovaného syna.

Draco naozaj zúril. Jeho matka s ním nikdy nehovorila takýmto spôsobom. Vždy bol predsa jej miláčik, vždy sa oňho až prehnane starala a teraz? Bolo to snád' tým, že sa ho snažila chrániť pred vplyvom jeho otca a teraz zistila, že jej snaha bola márna? Naozaj sa z neho stáva rovnako arogantný idiot ako bol jeho otec, tak ako povedala?

Draco nebol sám, kto v ten večer premýšľal. Helena von Reuter ležala vo svojej posteli a rekapitulovala si udalosti dnešného dňa.

Prečo len to musel takto poukaziť? Je taký namyslený a arogantný, ale keď chce, vie byť aj pozorný, milý a zábavný. Bavilo ju hrať sa s ním na mačku a myš a už- už mu chcela dať šancu. Bol síce jedným z tých rozmaznaných bohatých mužov, ktorí si myslia, že môžu mať každú, ale on bol predsa len trochu iný. Nebol hlúpy, mal všeobecný prehľad, zaujímal sa o umenie a hudbu a jednoducho povedané, imponoval jej. Ale dnes... dnes to všetko pokazil. Keby si nevynútil ten bozk, keby bol trochu nežnejší... nie, to nie je ten pravý pre ňu.

Keď sa jej na druhý deň ospravedľoval, prijala to bez slova, ale v jej očiach sa mihlo niečo ako sklamanie a smútok. Je to vôbec možné? pýtal sa Draco sám seba. Jeho život sa odrazu dostal do zabehnutých kol'ají. Opäť trávil čas v pochybnej spoločnosti a krátil si chvíle vzťahmi na jednu noc. Ale čosi mu chýbalo. Ženy, s ktorými sa stýkal v ňom naozaj videli len jeho bohatstvo a navyše to boli len bezduché bábky, ktoré urobili čokoľvek, čo od nich žiadali.

Prestávalo ho to baviť a premýšľal, čo mu to vlastne chýba.

Zistil to, keď raz náhodne stretol Helenu. Zdvorilo pozdravil ju aj jej matku a prekvapilo ho vzrušenie, ktoré ho ovládlo. Nabehla mu husia koža a tep sa mu zrýchlil, keď mu Helena venovala žiarivý úsmev. V tom mu to došlo. Chýbala mu jej spoločnosť, ich krátke rozhovory, ich hádky a hlavne ho nanajvýš vzrušovala jej spupnosť. Miloval, keď ho odmietala a vracala mu jeho slovné útoky. Ach áno, Draco Malfoy chtiac nechtiac musel priznať, že sa zamiloval. Lenže vedel, že nemá šancu. Nie po tom, ako sa k nej správal a čo urobil.

„Som totálny idiot, imbecil. Do pekla, prečo som len taký blbec? Čo teraz? Ja ju musím získať. Musím!“ rozhodol sa. Lenže ako? Potreboval radu, lenže od koho? Až teraz si uvedomil, že nemá skutočného priateľa, ktorého by mohol požiadať o radu v tejto veci a na ktorého by sa dalo spoľahnúť. Vždy bol obklopený len tupcami ako boli Crabbe a Goyle, alebo ďalšími im podobnými. Dokonca nemal ani otca, ktorého by sa mohol spýtať. Lucius je zavretý v Azkabane, ale aj keby tu bol, určite by mu nedal žiadnu rozumnú radu. Jeho matka mala zrejme pravdu, Lucius by to riešil násilím, alebo peniazmi. Lenže to je práve to, čo on nesmie, ak chce Helenu získať. Čo keby sa spýtal matky? Ale nie, zavrhol tú myšlienku, len čo ho napadla. Prikázala mu predsa, aby sa od Heleny držal ďalej. Odrazu sa rozhodol. Napíše jej list. A tak vzal do ruky pergamen a brko a začal písať. Ešte nikdy nemusel písať niečo také... ako to nazvať, proste niečo ako

l'úbostný list. Na zemi sa hromadilo niekoľko nevydarených pergamenov a Draco Malfoy sa mračil nad d'alším. Trvalo snád' dve hodiny, kým napísal to, čo skutočne chcel.

Potom otvoril okno a vypustil svojho výra, aby odniesol list jeho adresátke.

Helena práve večerala, keď jej domáci škriatok priniesol list. So záujmom pozrela na úhl'adný rukopis a premýšľala, kto jej môže písať. Rozlomila pečat' a rozvinula zvitok. Jej pohľad padol na podpis Draca Malfoya a ona prekvapene zhíkla.

„Čo sa deje, dieťa?“ spýtala sa starostlivo pani von Reuter.

„Nič, mama. Nič.“ odpovedala Helena a rýchlo skryla list do kapsy šiat.

„Od koho je ten list?“ vyzvedala jej matka.

„Od jednej priateľky, prečítam si ho neskôr.“ klamala Helena a nemohla sa dočkať, kedy bude vo svojej izbe, asi sa mohla pozrieť, čo jej len môže písať.

V súkromí svojej izby ho skutočne otvorila a čítala:

Drahá slečna Helena,

dúfam, že môj list nehodíte hneď do koša a nepošlete ma do hája, ale že si ho najprv prečítate a potom s ním môžete urobiť čokoľvek budete chcieť a ak ho vyhodíte, nebudem vám to zazlievať.

Dovoľte mi ešte raz sa ospravedlniť za svoje správanie. Viem, že som sa ospravedlňoval už raz, ale tento krát to myslím úprimne. Dlho som nad tým rozmýšľal a dnes viem, že to bolo nanajvýš nevhodné a mňa mrzí, že som tak nekusne ukončil naše priateľstvo. Áno, bola ste mojou priateľkou a chýbajú mi naše spoločné rozhovory. Viem, že boli zväčša vynútené z mojej strany, že som vás prenasledoval, ale to všetko len preto, že ste ma veľmi fascinovala svojou úprimnosťou, svojou priamočiarosťou a inteligenciou. Nestáva sa mi často, aby som vo svojom okolí našiel niekoho rovnocenného, s kým by som mohol viesť konverzáciu na úrovni. Mala ste pravdu, zdržiaval som sa v zlej spoločnosti. Vaším odmietnutím utrpelo moje ego, priznávam. Mojim pôvodným plánom bolo skutočne si vás len podmaniť a pokoriť, ale teraz už nie. Každý, kto ma niekedy urazil si vyslúžil len moje pohrdanie a poznal môj hnev. Ale vy... vám odpúšťam. Odpúšťam vám vaše urážky a prosím o odpustenie. Pýtate sa prečo? Pretože odkedy Vás nevidám, nežijem, len prežívam. Myslím na Vás vo dne v noci a priznávam, že som nikdy k nikomu nepociťoval to, čo cítim k Vám.

Mala ste pravdu, som namyslený a arogantný. Ale výmenou za Vaše priateľstvo, za jediný Váš pohľad a úsmev som ochotný sa zmeniť. Chcem sa zmeniť, potrebujem sa zmeniť. Ale potrebujem pomoc, Vašu pomoc. Prosím, neodmietajte ma a dajte mi druhú šancu.

S úprimným obdivom Váš Draco Malfoy.

Helena čítala list stále dookola a s úžasom nevedela, ako reagovať. Znelo to úprimne, ale na druhej strane, je to Draco Malfoy a mohla by to byť od neho len d'alšia pasca. Ale ... pri pomyslení na to, že by sa mohol zmeniť a že sa chce zmeniť kvôli nej ju zahrialo pri srdci. Možno ešte nie je neskoro, aby sa mu to podarilo. V ten večer spánok nechcel sadnúť na jej viečka a keď sa jej ho napokon podarilo presvedčiť, usínala s myšlienkou, že dá Dracovi novú šancu. Začalo to nevinne. Helena presvedčila svoju matku, aby ju vzala so sebou, keď šla navštíviť Narcissu a dúfala, že Draco bude doma. Bol. Privítal ju trochu zdržanlivo, ale zdvorilo. Musela sa smiať jeho rozpakom. Azda skutočne pochopil, že zašiel príďaleko a ľutuje to.

„Pán Malfoy, môžem dúfať, že ma prevediete vašou krásnou záhradou? Vonku je taký krásny deň a bola by škoda stráviť ho vo vnútri.“ ozvala sa Helena po chvíľke, keď sedeli spoločne v salóne. Narcissa prekvapene vzhliadla od svojej šálky čaju a potom sprážila pohľadom svojho syna. Draco porozumel.

„Isteže, bude mi potešením.“ odpovedal a viedol ju do krásneho parku za domom.

Chvíľu kráčali mlčky. Ako prvá prehovorila Helena.

„Dostala som váš list. Priznávam, že ma veľmi prekvapil.“ začala a čakala, či nejako zareaguje. Ale Draco len mlčky kráčal vedľa nej a počúval.

„To čo ste urobili naozaj nebolo veľmi slušné. Ale každý môže urobiť chybu a má nádej na druhú šancu. Ja vám ju teda ponúkam, ale beda vám, ak ma sklamete.“ usmiala sa naňho a Draco od prekvapenia zabudol zatvoriť ústa. Naozaj povedala, že mu dáva šancu napraviť to, čo pokazil?

„Ďakujem za vašu šľachetnosť. Vynasnažím sa túto šancu využiť čo najlepšie.“ pod'akoval Draco a viedol ju ďalej do záhrady. Cestou sa zhovárali o najrôznejších témach a on opäť žasol nad jej intelektom. Keď sa potom vracali spoločne ruku v ruku do domu, nenútené sa smiali a bavili sa ako najlepší priatelia. Ako sa zdalo, ľady boli prelomené.

Narcissa si tú zmenu samozrejme všimla a zbystrila. Keď bola so synom sama, nedalo jej, aby sa nespýtala.

„Čo to malo byť za divadlo, Draco?“

„Žiadne divadlo, mama. Dala mi druhú šancu a ja sa chcem zmeniť. Ja... mama, asi som sa do nej zamiloval.“ priznal a nevedel, čo na to matka povie.

„Merlin nás opatruj.“ povzdychla si. „Draco, dúfam, že to nie je ďalší z tvojich úletov a že to s tým dievčaťom myslíš vážne. Lebo ak nie...“ jej vyhrážka zostala visieť vo vzduchu.

„Mama, pomôž mi. Mala si pravdu, otcova výchova ma veľmi poznamenala a zmeniť sa nebude ľahké, ale kvôli nej to urobím. Zmením sa, mama, pomôžeš mi s tým?“ prosil a znelo to naozaj úprimne.

„Och, Draco. Ak to myslíš vážne, budem prvá, ktorá ti v tom pomôže. Neželám si nič iné, než aby sa z teba stal lepší človek a ak ťa napokon Helena bude chcieť, máte moje požehnanie.“ usmiala sa konečne Narcissa a dúfala, že to jej syn zvládne. Možno konečne dosiahne to, o čo sa celé tie roky snažila.

Dracova zmena prišla pozvoľna. Stálo ho to naozaj veľa námahy a občas sa musel naozaj držať, aby neurobil niečo, čo by celú jeho snahu zmarilo. K Helene bol milý, jemný a nežný a trávil s ňou každú voľnú chvíľu. Jeho najväčším pokrokom bolo asi to, že ju bral ako sebe rovnú bez ohľadu na to, že je to žena. Dokázal uznať, ak bola v niečo lepšia ako on a potlačil vlastnú pýchu. Nevedel, kedy sa to stalo, ale zamiloval sa do nej až po uši a ona jeho lásku opätovala. O štyri roky neskôr sa napokon z arogantného a namysleného Draca Malfoya stal milujúci a chápaný manžel Heleny von Reuter a po troch rokoch šťastného manželstva aj hrdým otcom Scorpiusa Malfoya.